

Věc: příspěvek do almanachu S4b, 1966 – 1970

Liberec 3. 5. 2016

Doba našeho studia byla obdobím, kdy se v naší republice „lámaly“ dějiny. Nejdříve uvolnění politického klima (1967), potom oživení a obrovská naděje na změny ve společnosti (1968) a končilo to tuhým režimem, prověrkami a normalizací (1969 a dále). Když jsme v r. 1970 končili studium, ani jsme si některé věci neuvědomovali – ale bystré partajní oko, či jiní jejich „nohsledové“ sledovali vše a vytvářeli problémy ze všeho, podezírali kohokoliv.... Tak to dopadlo i na nás, na tvůrce maturitního tabla!

Pozvali nás na pohovor do ředitelny kvůli maturitnímu tablu. Naivně jsme si mysleli, že jde o nějakou pochvalu.

Jenže skutečnost byla jiná.... Přiznám se, že už si ani nepamatuji (mimo třídního učitele Pinose), kdo tam všechno byl. Ale zážitek to je na celý život.

To, že jsme nedali na tablo fotku nově jmenovaného ředitele (v 5/1970 Ing. Adolf Skopový) a nechali tam jen černý rámeček byl první problém.

Druhý problémem byl citát polského básníka Juliana Tuwima, který prý neodpovídal socialistické výchově mladé generace – je uveden na levém křídle tabla a zní: „I ty nejkrásnější nohy někde končí....“.

A když už jsme si mysleli, že nám nemají co vyčítat - že na tom tablu přeci není nic závadného, přišla skutečná rána: proč jste napsali u názvu školy název ulice „Leninova“ tak malým písmem!

Co to má znamenat, je to útok na Lenina na Sovětský svaz?!

Nevěřicně jsme koukali, zda-li si z nás dělají srandu, protože nás ani ve snu nemohlo napadnout, že to myslí někdo takto vážně. A oni mysleli!

A jak se v průběhu „jednání“ ukázalo, byly to takové prohřešky, za které jsme neměli být ani připuštěni k maturitám!

Myslím, že jen díky uznávanému učiteli Janu Pinosovi se tak nakonec nestalo!

Inu i tak vypadá vzpomínka na normalizaci ve školství.

Ing. Vladimír Boháč